

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8To/26/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8823010477
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 09. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Sninský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8823010477.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Sninského a sudcov Mgr. Iva Maruščáka a JUDr. Moniky Halkociovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 12.09.2024, v trestnej veci obžalovaného A. B. a spol. pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. c) Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného A. B. a o odvolaní obžalovaného C. D. proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 12T/70/2023 zo dňa 24.04.2024, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Trestného poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste týkajúcom sa obžalovaného A. B. a obžalovaného C. D..

Na základe § 322 ods. 3 Trestného poriadku

Obžalovaným:

1/ A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XXX/XX,
F., okr. G. H. D.

u k l a d á :

Podľa § 194 ods. 2 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona, § 39 ods. 1 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona ho na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

2/ C. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XXX/XX,
F., okr. G. H. D.

u k l a d á :

Podľa § 194 ods. 2 Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona, podľa zásad uvedených v § 41 ods. 1 Trestného zákona, § 39 ods. 1 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona ho na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona r u š í výrok o treste, o ktorom bolo rozhodnuté Trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 26.09.2023, č. k. 13T/52/2023-100, ktorý bol obžalovanému doručený dňa 06.10.2023 a ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 13.12.2023, ktorým bol obžalovanému podľa § 212 ods. 2, § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. m) Trestného zákona uložený trest odňatia slobody v trvaní 10 (desiatich) mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm.

b) Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ako aj všetky obsahovo nadväzujúce výroky, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom sp. zn. 12T/70/2023 zo dňa 24.04.2024 Okresný súd Vranov nad Topľou rozhodol tak, že obžalovaní: 1./ mladistvý C. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XXX/XX, F., okr. G. H. D., X./ C. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XXX/XX, F., t. č. vo výkone trestu v ÚVV a ÚVTOS Košice, 3./ A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XXX/XX, F., okr. G. H. D., t. č. vo väzbe v ÚVV a ÚVTOS Košice, 4./ I. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XXX/XX, F., okr. G. H. D., sa uznávajú za vinných, že

mladistvý C. B., C. D., A. B. v bode 1/ rozsudku

- po predchádzajúcej vzájomnej dohode išli dňa 28. 08. 2023, v čase okolo 23:30 hod., k súvisle oplotenému rodinnému domu F., E. XXX/XX, ktorého vlastníkmi sú G. J., nar. XX. XX. XXXX a K. J., nar. XX.XX.XXXX, ktorí v danom rodinnom dome trvalo bývajú, pričom obžalovaní k danému rodinnému domu prišli od L. M., kde cez voľný neoplotený pozemok prešli k drevenému oploteniu zadného dvora tohto rodinného domu vysokému 250 cm, na ktorom vylomili dve plotové drevené dosky a cez takto vytvorený otvor vnikli na pozemok pri rodinnom dome, následne prešli k neuzamknutej garáži pripojenej k rodinnému domu, odkiaľ odcudzili 1 ks detský bicykel zn. Dema Atrey alioy, červeno-bielo-žltej farby, 1 ks detskú trojkolku strieborno-modrej farby, 1 ks detské odrážadlo svetlej modro-zelenej farby s číslicou na rámovej trubke 86, staré sandále, ktoré domáce osoby už nepoužívali a mali ich na vyhodenie, ďalej poškodili kľučku uzamknutých dverí nachádzajúcich sa v miestnosti garáže vedúcich do skladu a nachystali si v garáži aj rôzne náradie, ktoré nestihli vyniesť z obydlija, nakoľko boli vyrušení krikom suseda, čím takto pre poškodených G. J. s manželkou K. J. spôsobili škodu krádežou 70,- eur a škodu poškodením kľučky dverí a dreveného oplotenia v sume cca 70,- eur, a takto konali aj napriek tomu, že mladistvý C. B. sa dňa 17.03.2023 dopustil priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb., za čo mu bola blokom na pokutu č. A2200068954 uložená pokuta v sume 15,- eur a C. D. sa dňa 12. 06. 2023 dopustil priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb., za čo mu bola blokom na pokutu č. A2200066957 uložená pokuta v sume 30,- eur a bol Trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 13T/29/2022, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 03. 06. 2022, odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 Trestného zákona a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody na 8 mesiacov so zaradením na jeho výkon v ústave s minimálnym stupňom stráženia,

C. D. v bode 2/ rozsudku

- dňa 14.08.2023, v čase okolo 01:30 hod., došiel k riadne oplotenému neobývanému rodinnému domu s popisným číslom XXX H. M. C. G. F., N. G. H. D., zapísaného na liste vlastníctva č. XXX, kde po otvorení neuzamknutej vstupnej bránky oplotenia vošiel na pozemok rodinného domu a následne na zadnú časť pozemku, kde pomocou drevenej palice, ktorú tam našiel, vylomil kovovú petlicu na drevených jednokrídlových dverách, takto sa dostal do vnútra hospodárskej budovy, ktorá je súčasťou rodinného domu a odtiaľ odcudzil voľne na zemi položenú motorovú pílu zn. STIHL MS 250, výrobné číslo 166 662 207, čím týmto konaním spôsobil C. O., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom C. XXX/XX, F., N. G. H. D., škodu odcudzením vo výške 100,- eur a takto konal aj napriek tomu, že C. D. sa dňa 12. 06. 2023 dopustil priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb., za čo mu bola blokom na pokutu č. A2200066957 uložená pokuta v sume 30,- eur a bol Trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 13T/29/2022, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 03.06.2022, odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 Trestného zákona a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody na 8 mesiacov so zaradením na jeho výkon v ústave s minimálnym stupňom stráženia,

I. D. a A. B. v bode 3/ rozsudku

- po predchádzajúcej dohode dňa 05. 07. 2023, v čase okolo 22:50 hod., v obci F., na Jarkovej ulici pred rodinným domom s popisným číslom XXX, bez použitia násillia sa zmocnili tam zaparkovaného motorového vozidla zn. Citroën Berlingo, červenej metalízy, EVČ: G. XXX O., v hodnote 858,00 eur s úmyslom ho prechodne používať a následne obaja striedavo viedli toto vozidlo po miestnej komunikácii v obci Sačurov, v smere k miestnej rómskej osade a smerom na obec Kamenná Poruba, kde počas jazdy po poľnej ceste, nachádzajúcej sa na parcele č. 604/1, patriacej do katastrálneho územia obce Kamenná Poruba, narazil obžalovaný I. D. vozidlom do stromu, čím takto pre majiteľa vozidla B. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. P. XXX/XXX, F., okr. G. H. D., spôsobil škodu vo výške cca 858,00,-

eur, pričom dychovými skúškami bolo zistené, že A. B. bol dňa 06.07.2023 podrobený dychovým skúškam prístrojom zn. AlcoQuant 6020 Plus, pričom dňa 06.07.2023 v čase o 00:38:42 hod. mu bola nameraná hodnota 0,69 mg/l vydychovaného etanolu, v čase o 00:55:17 hod. hodnota 0,60 mg/l vydychovaného etanolu a v čase o 01:10:17 hod. hodnota 0,58 mg/l vydychovaného etanolu a I. D. bol dňa 06.07.2023 podrobený dychovým skúškam prístrojom zn. AlcoQuant 6020 Plus, pričom dňa 06.07.2023 v čase o 00:38:18 hod. mu bola nameraná hodnota 0,65 mg/l vydychovaného etanolu, v čase o 00:54:34 hod. hodnota 0,60 mg/l vydychovaného etanolu a v čase o 01:09:24 hod. hodnota 0,60 mg/l vydychovaného etanolu a tento viedol vozidlo v čase zákazu činnosti, ktorý mu bol uložený na dobu 18 mesiacov rozhodnutím Okresného dopravného inšpektorátu vo Vranove nad Topľou pod sp. zn. ORPZVT-ODI2-153/2022-P, zo dňa 09. 06. 2022, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 11.07.2022,

teda mladistvý C. B. v bode 1/ rozsudku - spoločným konaním neoprávnene vnikol do obydlia iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania t. j. vlámaním a najmenej s dvoma osobami, - prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý, C. D. v bode 1/ rozsudku - spoločným konaním neoprávnene vnikol do obydlia iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania t. j. vlámaním a najmenej s dvoma osobami, - prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý a čin spáchal hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený, v bode 2/ rozsudku - prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a čin spáchal vlámaním, bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý a čin spáchal hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený, A. B. v bode 1/ rozsudku - spoločným konaním neoprávnene vnikol do obydlia iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania t. j. vlámaním a najmenej s dvoma osobami, v bode 3/ rozsudku - spoločným konaním sa zmocnil cudzieho motorového vozidla malej hodnoty v úmysle prechodne ho používať, - vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, činnosť, pri ktorej mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí, alebo spôsobiť značnú škodu na majetku, I. D. v bode 3/ rozsudku - spoločným konaním sa zmocnil cudzieho motorového vozidla malej hodnoty v úmysle prechodne ho používať, - vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, činnosť, pri ktorej mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí, alebo spôsobiť značnú škodu na majetku, - maril výkon rozhodnutia orgánu verejnej moci tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie štátneho orgánu o zákaze činnosti,

tým spáchali mladistvý C. B. v bode 1/ rozsudku prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona, prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g) Trestného zákona, C. D. v bode 1/ rozsudku prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona, prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g), ods. 2 písm. b) Trestného zákona, v bode 2/ rozsudku prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b), písm. g), ods. 2 písm. b) Trestného zákona, A. B. v bode 1/ rozsudku prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona, v bode 3/ rozsudku prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1 Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona, prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, I. D. v bode 3/ rozsudku prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1 Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona, prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona.

Za to súd rozhodol, že sa odsudzujú:

1./ mladistvý C. B. podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona, v spojení s § 42 ods. 1 Trestného zákona, v nadväznosti na § 41 ods. 1 Trestného zákona, za použitia § 38 ods. 3 Trestného zákona, pri zistení prevahy poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. j), písm. l) Trestného zákona nad priťažujúcimi okolnosťami podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, v nadväznosti na ustanovenie § 54 Trestného zákona, v spojení s ustanovením § 111 Trestného zákona, na súhrnný trest povinnej práce v trvaní 130 (stotridsať) hodín. Podľa § 55 ods. 1 Trestného zákona trest povinnej práce je povinný obžalovaný vykonať do 1 (jedného) roka od nariadenia výkonu tohto trestu. Podľa § 55 ods. 1 Trestného zákona, v spojení s § 51 ods. 3 písm. b) Trestného zákona a v spojení s § 51 ods. 4 písm. d) Trestného zákona, ukladá obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok a

povinnosť spočívajúcu v príkaze nahradiť podľa svojich síl a schopností škodu, ktorú trestným činom spôsobil. Podľa § 55 ods. 3 Trestného zákona je obžalovaný povinný vykonať trest povinnej práce osobne, bez nároku na odmenu a vo svojom voľnom čase. Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona ruší výrok o treste, o ktorom bolo rozhodnuté Rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 26.03.2024, č. k. 2T/41/2023- 364, a ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 26.03.2024, ktorým bol obžalovanému podľa 194 ods. 2, § 111, § 54, § 38 ods. 2, ods. 3, § 36 písm. l), § 37 Trestného zákona uložený trest povinnej práce vo výmere 80 (osemdesiat) hodín, s tým, že tento trest mal obžalovaný podľa ustanovenia § 55 ods. 3 Trestného zákona vykonať osobne, bez nároku na odmenu a vo svojom voľnom čase a podľa ustanovenia § 55 ods. 1 Trestného zákona najneskôr do 1 (jedného) roka od nariadenia výkonu tohto trestu, ako aj všetky obsahovo nadväzujúce výroky, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad.

2./ Obžalovaný C. D. podľa § 194 ods. 2 Trestného zákona, v spojení s § 42 ods. 1 Trestného zákona, v nadväznosti na § 41 ods. 1 Trestného zákona, za použitia § 38 ods. 4 Trestného zákona, pri zistení prevahy priťažujúcich okolností podľa § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona nad poľahčujúcimi okolnosťami podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 (dvoch) rokov a 8 (osem) mesiacov Podľa 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona ho na výkon trestu odňatia slobody zaradil do Ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona ruší výrok o treste, o ktorom bolo rozhodnuté Trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 26.09.2023, č. k. 13T/52/2023-100, ktorý bol obžalovanému doručený dňa 06.10.2023 a ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 13.12.2023, ktorým bol obžalovanému podľa § 212 ods. 2, § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. m) Trestného zákona uložený trest odňatia slobody v trvaní 10 (desiatich) mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradený do Ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ako aj všetky obsahovo nadväzujúce výroky, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad.

3/ Obžalovaný A. B. podľa § 194 ods. 2 Trestného zákona, v nadväznosti na § 41 ods. 1 Trestného zákona, za použitia § 38 ods. 4 Trestného zákona, pri zistení prevahy priťažujúcich okolností podľa § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona nad poľahčujúcimi okolnosťami podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona ho na výkon trestu odňatia slobody zaradil do Ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

4./ Obžalovaný I. D. podľa § 216 ods. 1 Trestného zákona, v spojení s § 42 ods. 1 Trestného zákona, v nadväznosti na § 41 ods. 1 Trestného zákona, za použitia § 38 ods. 4 Trestného zákona, pri zistení prevahy priťažujúcich okolností podľa § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona nad poľahčujúcimi okolnosťami podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 1 (jedného) roka. Podľa 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona ho na výkon trestu odňatia slobody zaradil do Ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výroky o trestoch, o ktorých bolo rozhodnuté: a/ Rozsudkom Okresného súdu Humenné zo dňa 17.08.2023, č. k. 2T/38/2023-1454, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 17.08.2023 a ktorým bol obžalovanému podľa § 212 ods. 1, § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 54 Trestného zákona uložený trest povinnej práce vo výmere 300 (tristo) hodín, s tým, že tento trest mal obžalovaný podľa ustanovenia § 55 ods. 1 Trestného zákona vykonať najneskôr do 1 (jedného) roka od nariadenia výkonu tohto trestu, b/ Trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou č. k. 12T/35/2023- 247, zo dňa 22.03.2024, ktorý bol obžalovanému doručený dňa 04.04.2024 a ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 13.04.2024, ktorým bol obžalovanému podľa § 212 ods. 1, § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. m) Trestného zákona, uložený trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyroch) mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého bol v zmysle ustanovenia § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ako aj všetky obsahovo nadväzujúce výroky, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili svoj podklad.

O nárokoch poškodených na náhradu škody rozhodol napadnutým rozsudkom tak, že uložil podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku povinnosť obžalovaným mladistvému C. B., C. D. a A. B. z titulu nároku na náhradu škody zaplatiť spoločne a nerozdielne poškodenej K. J., nar. XX.XX.XXXX vo G. H. D., trvale bytom F., E. XXX/XX, okr. G. H. D., sumu 70,- eur (sedemdesiat eur) v prípade skutku 1/ rozsudku. Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku povinnosť obžalovaným I. D. a A. B. z titulu nároku na náhradu škody zaplatiť spoločne a nerozdielne poškodenému B. J., nar. XX.XX.XXXX, vo G. H. D., trvale bytom C. P.

XXX/XXX, F., okr. G. H. D., sumu 858,- eur (osemstopäťdesiatosem eur) v prípade skutku 3/ rozsudku. Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku poškodeného B. J. so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces alebo na konanie pred iným príslušným orgánom.

Proti tomuto rozsudku podali odvolanie obžalovaní A. B. a C. D..

Podľa odvolania obžalovaného A. B., vykonaným dokazovaním na hlavnom pojednávaní výsluchom obžalovaného A. B. a I. D., ako aj svedka poškodeného B. J., nebolo preukázané, aby sa A. B. dopustil prečinu ohrozovania pod vplyvom návykovej látky, ako aj prečinu neoprávneného používania motorového vozidla s evidenčným číslom G. XXXXXX a riadil vozidlo A. B. aj napriek tomu, že za volantom sedel spoluobžalovaný I. D., ktorý toto neoprávnené používané vozidlo riadil, a teda nebol na preukázanie viny obžalovaného B. predložený jednoznačný, presvedčivý dôkaz. Obhajoba zastáva názor, že nesprávnym vyhodnotením dôkazov došiel súd k záveru, že A. B. naplnil prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1 Trestného zákona formou spolupáchateľstva a prečinu ohrozenie pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. Trestného zákona. Na základe uvedeného obhajoba tohto odvolateľa navrhovala, aby odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu zrušil a vo veci sám rozhodol a obžalovaného A. B. spod obžaloby v bode 3/ oslobodil, prípadne vec vrátil na nové konanie a nové rozhodnutie na Okresný súd Vranov nad Topľou.

Obžalovaný C. D. písomne prostredníctvom svojho obhajcu namietal len výrok o treste, ktorý mu bol uložený. Poukazoval na prijatie svojho vyhlásenia o vine, a na to, že sa ku všetkým skutkom, ktoré sa mu kladú za vinu, priznal už v prípravnom konaní, a teda ešte pred samotným začatím hlavného pojednávania, svoje činy oľutoval a všetky odcudzené veci vydal. Podľa tohto obžalovaného mu súd nesprávne uložil výmeru trestu odňatia slobody z dôvodu, že vôbec neprihliadal na jeho vyhlásenie o vine. Pritom dodal, že vyhlásenie obžalovaného o vine má významný vplyv na akékoľvek trestné konanie a je potrebné na neho prihliadať s rovnakými právnymi účinkami, ako na dohodu o vine a treste, zakladá dôvody pre zníženie trestu hornej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu a má povahu poľahčujúcej okolnosti, ktorá má obžalovanému pomôcť k zníženiu ukladaniu trestu. S touto skutočnosťou sa však súd prvej inštancie vo svojom odôvodnení, a už vôbec nie pri ukladaní výmery trestu odňatia slobody, žiadnym spôsobom nevysporiadal a neprihliadal na vyhlásenie obžalovaného o vine. Má za to, že vyhlásenie obžalovaného o vine má účinky poľahčujúcej okolnosti, čo v danom prípade znamená, že nemožno vyhodnotiť prevahu priťažujúcich okolností na poľahčujúcimi okolnosťami, pretože medzi týmito okolnosťami nastáva rovnaký pomer. Tento procesný postup súdu preto považuje za nesprávny, rovnako ako výmeru trestu odňatia slobody uloženého obžalovanému, vzhľadom na jeho neprimeranú prísnosť. Osobu páchatel'a treba hodnotiť vo všetkých súvislostiach a treba posúdiť negatívny alebo pozitívny význam jeho osoby pre hodnotenie nebezpečnosti činu pre spoločnosť, ktoré vyplýva z jeho správania v spoločnosti. Nemôže však ísť len o registráciu osobných údajov páchatel'a bez hlbšieho rozboru jeho osobnosti vo vzťahu ďalším kritériám, ktoré sú rozhodujúce z hľadiska určovania druhu trestu a jeho výmery. V rámci hodnotenia osoby páchatel'a nemožno obísť ani možnosti jeho nápravy, najmä z hľadiska určenia prognózy jeho budúceho vývoja správania, na základe objasnenia jeho osobných vlastností a ich spojitosti so spáchaným trestným činom, vrátane vplyvu sociálnej mikroštruktúry. Pomery páchatel'a sa takisto týkajú hodnotenia jeho osoby, priamo však nesúvisia so spáchaným trestným činom, hoci môžu ovplyvniť úvahy o treste. Mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody možno odôvodniť aj okolnosťami, ktoré sú znakom príslušnej skutkovej podstaty trestného činu, pokiaľ ich význam alebo intenzita, ktorou boli naplnené, výraznejšie vybočujú z obvyklých prípadov takýchto trestných činov, a preto odôvodňujú zhovievavejší prístup pri ukladaní trestu. Ak navyiac obžalovaný prizná svoju vinu pred začatím procesu dokazovania na hlavnom pojednávaní (čomu tak bolo aj v tejto trestnej veci), nepochybne tak koná v snahe získať ďalší benefit, a to možnosť uloženia trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby. Tento odvolateľ odkazoval na to, že Najvyšší súd SR už judikoval že: „Ak možno páchatel'ovi trestného činu, pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste, mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona, teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno ustanovenie § 39 ods. 1 Trestného zákona o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody použiť aj v prípade priznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b), písm. c) Trestného poriadku (po prijatí takéhoto vyhlásenia súdom), keďže páchatel' neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny, dokonca bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výmere uloženého trestu“. V zmysle vyššie uvedeného, už samotné priznanie viny podľa § 257 ods. 1 písm. b), písm. c) Trestného poriadku možno považovať za okolnosť prípadu podľa § 39 ods. 1 Trestného poriadku, pričom obžalovaný priznaním viny (§ 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku) významným spôsobom „uľahčuje“ prácu prokurátorovi a súdu v ďalšom procesnom postupe, najmä ak

ide o rozsiahlu vec, náročnú na dĺžku konania a rozsah predpokladaného dokazovania, úplné priznanie sa tohto obžalovaného k trestnej činnosti, jeho úprimné oľutovanie, pomoc súdu vo forme priznania viny a tak zmiernenia rozsahu dokazovania, sú v súhrne takými okolnosťami prípadu, ktoré odôvodňujú zhovievavejší prístup súdu pri ukladaní trestu a možno ich zaradiť pod ustanovenie § 39 ods. 1 Trestného zákona. Z tohto dôvodu považujú rozhodnutie súdu o výške trestu za nesprávne a neprimerané vzhľadom na okolnosti prípadu, ako aj vzhľadom na pomery páchatel'a a jeho vyhlásenie o vine. Uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov a 8 mesiacov považoval odvolateľ za neprimerane prísny a neúčelný. Na zabezpečenie ochrany spoločnosti, podľa jeho názoru, postačuje aj trest kratšieho trvania, a teda trest odňatia slobody znížený o jednu tretinu hornej hranice trestnej sadzby s poukazom na aplikáciu ustanovenia § 39 ods. 4 Trestného zákona. V podstate na základe uvedeného obžalovaný C. D. navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok prvostupňového súdu a vrátil vec na nové konanie a rozhodnutie, alternatívne, aby sám rozhodol tak, že prihliadne na okolnosti danej trestnej veci a vo vzťahu k nemu zníži výmeru trestu odňatia slobody uloženú súdom prvého stupňa.

Na základe takto podaných odvolaní postupoval odvolací súd v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Trestného poriadku, podľa ktorého, ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku a v prejednávanej veci zistil nasledovné.

Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovaného A. B. k údajnému nedostatku dôkazov ohľadne jeho trestnoprávnej zodpovednosti aj za spáchanie skutku v bode 3/ rozsudku, tak ani odvolací súd nemal žiadne pochybnosti, že tento obžalovaný predmetný skutok spáchal s obžalovaným C. D. tak, ako ho súd prvého stupňa správne uznal za vinného. Obžalovaný sám potvrdil, že po tom, čo sa dozvedel o tom, že auto je otvorené a že sa v ňom v zapalovaní nachádzajú kľúče, tak spoločne s obžalovaným I. D. do tohto vozidla nasadli, pričom potvrdil, že istý malý úsek poľnej komunikácie v smere na obec J. Q., a to v trvaní desiatich, či pätnástich minút, viedol vozidlo on a následne ho v šoférovaní tohto motorového vozidla vystriedal obžalovaný I. D.. Dodal, že jeho vedenie daného motorového vozidla spočívalo v tom, že vykonával jazdné manévry s volantom a že jeho spolujazdec, teda spoluobžalovaný I. D., mu zas ukazoval, ako používať pedále a takisto ako radiť rýchlosti prostredníctvom rýchlostnej páky. Obžalovaný ešte ďalej vypovedal, že počas jazdy týmto vozidlom do neho nastúpilo asi dvanásť maloletých detí, z ktorých tento obžalovaný poznal troch svedkov. Po náraze automobilu do stromu, tento dopravný prostriedok ponechali na mieste havárie a odišli preč. Navyše potvrdil, že pred jazdou požil alkohol, ovocné víno. Podľa výsledkov dychových skúšok mal tento obžalovaný hodnotu etylalkoholu v dychu, po svojom zadržaní príslušníkmi PZ, od 0,65 mg/ l po 60 mg/ l, čo po prepočte zodpovedá hodnote 1,35 promile až 1,25 promile etylalkoholu v dychu.

O tom, že hoci nemal vodičské oprávnenie, po určitý úsek viedol predmetné vozidlo ako vodič, a teda ho takto užíval, potvrdili aj viacerí svedkovia. Obžalovaný I. D. ho usvedčuje priamo tak, že sa zmocnili motorového vozidla zn. Citroën Berlingo staršej výroby, patriaceho poškodenému B. J. a po odcudzení tohto motorového vozidla s ním obaja obžalovaní išli na poľnú cestu, cez poľný porast v smere na obec J. Q., pričom za osadou na poli si potom s obžalovaným A. B. presadli s tým, že v čase nárazu vozidla do stromu vozidlo šoféroval už on. Po tejto havárii ponechali vozidlo na mieste havárie a odišli preč. Najprv do tohto vozidla vošiel obžalovaný A. B. za účelom zistenia, či sa v jeho vnútri nachádzajú kľúče a keď zistil, že áno, tak vtedy sa obaja zmocnili tohto vozidla. O obžalovanom B. vedel, že nemá vodičský preukaz. A pamätal si, že okrem nich dvoch vo vozidle boli aj svedkovia R. L., C. H. a H. S.. Aj svedok H. L. tvrdil, že obžalovaný A. B. si najprv overoval, či predmetné vozidlo je otvorené a po zistení, že áno, do vozidla nastúpil a následne toto vozidlo aj naštartoval. Hoci tento svedok poprel, že by nejaký úsek tejto jazdy šoféroval aj obžalovaný A. B., súd mu neuveril, lebo v tomto jeho výpoved' neobstojí oproti výpovedi samotného odvolateľa B., obžalovaného D., svedka C. H., ktorý na rozdiel od H. L. nebol v žiadnom, ani v príbuzenskom pomere a ani v inom obdobnom pomere s oboma obžalovanými a ktorý potvrdil, že vozidlo viedli obaja títo obžalovaní, najprv obžalovaný A. B. a následne aj obžalovaný I. D.. Tento svedok ešte navyše doplnil, že keď sa dopočul v rómskej osade, že vozidlo odcudzil práve obžalovaný A. B., tak sa rozbehol na poľnú cestu, kde do vozidla nastúpil spoločne so svedkami R. L. a H. L.. Svedok R. L. potvrdil, že vozidlo otvoril obžalovaný A. B., do tohto vozidla nastúpili obaja títo obžalovaní s tým, že títo sa v šoférovaní vystriedali, pričom bol to obžalovaný I. D., kto šoféroval vozidlo

v okamihu, keď narazilo do stromu. Nepriamo je odvolateľ B. usvedčený aj výpoveďou poškodeného J., ktorý potvrdil, že vtedy mu bolo odcudzené motorové vozidlo Citroën Berlingo, bordovej farby, ŠPZ: G. O., ktorého bol majiteľom. Predmetné vozidlo mu bolo ukradnuté dňa 05.07.2023, tesne pred 23.00 hod.. Potom mu zatelefonovali nejakí muži z osady Sačurov a oznámili mu, že jeho motorové vozidlo mu ukradli obžalovaný I. D. a obžalovaný A. B., ako aj ďalší desiatí páchatelia. Poškodený však ešte dodal, že po uplynutí dlhšej doby od spáchania tohto skutku, niekedy v polovici augusta roku 2023, išiel okolo neho obžalovaný A. B., ktorý sa ho opýtal, či by si túto škodu u neho nemohol odpracovať, a aj keď s tým tento poškodený súhlasil, tak sa tento obžalovaný už na druhý deň u poškodeného samozrejme ani neukázal. Hodnota vozidla v čase skutku bola ustálená hodnoverne. Znalec R. J. podal odborné vyjadrenie, v ktorom uviedol, že všeobecná hodnota vozidla zn. Citroën Berlingo je vo výške 858,- eur. Vzhľadom na to, že oprava poškodenia uvedeného motorového vozidla, ku ktorému došlo v dôsledku skutku zo dňa 05.07.2023, by vysoko prekročila všeobecnú hodnotu vozidla, tak táto oprava by bola nerentabilná, a teda aj výška spôsobenej škody predstavovala sumu 858,- eur. Poškodenia tohto motorového vozidla boli takého charakteru, že vozidlo nebolo vôbec spôsobilé na premávku na cestnej komunikácii, a teda bolo dôvodné jeho vyradenie z evidencie motorových vozidiel. Náklady na opravu poškodenia tohto motorového vozidla, alebo jeho uvedenia do stavu pred skutkom dňa 05.07.2023, by boli vo výške 6.123,- eur. Ani iné zhromaždené a vykonané dôkazy viny obžalovaného B. aj za skutok v bode 3/ rozsudku nespochybňujú. Nič nezákonného nemožno súdu prvého stupňa vytknúť ani pri právnej kvalifikácii takto zistených skutkových okolností, ktoré naplnili všetky znaky predmetného prečinu, ktorého závažnosť je vzhľadom na všetky relevantné skutočnosti vysoká.

Obžalovaný A. B. je z miesta svojho trvalého bydliska hodnotený výrazne negatívne s tým, že sa dopúšťa trestnej činnosti a zároveň nadmerne požíval alkoholické nápoje. Ústavom na výkon väzby a Ústavom na výkon trestu odňatia slobody Košice bol hodnotený negatívne, aj keď mu nebol uložený žiaden disciplinárny trest a ani žiadna disciplinárna odmena. Náchylnosť na protiprávne konanie aj u tohto obžalovaného plynie už z toho, že bol v minulosti aj sedemkrát priestupkovo postihnutý za rôzne druhy priestupkov, a to nielen majetkového charakteru, ale aj proti verejnému poriadku, za priestupky spočívajúce v porušení povinnosti chodcov, či v rušení nočného kludu a podľa odpisu registra trestov bol až 20-krát v konflikte so záujmami chránenými Trestným zákonom. Bol opakovane odsúdený, a to aj na tresty odňatia slobody spojené s priamym výkonom trestu. V roku 2019 mu bolo opakovane upustené od ukladania súhrnného trestu s ohľadom na tento trest. Aj tento obžalovaný je recidivista, pričom naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou č. k. 12T/113/2017-226, zo dňa 18.12.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť 18.12.2019; za skutok právne kvalifikovaný ako prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona a znova mu bolo upustené od uloženia súhrnného trestu, keďže súd považoval odsúdenie tohto obžalovaného rozsudkom toho istého súdu sp. zn. 13T/55/2018 zo dňa 05. 12. 2018, na ochranu spoločnosti a na nápravu páchatel'a za dostatočné.

Obžalovaný C. D. je z miesta svojho trvalého bydliska hodnotený výrazne negatívne s tým, že výslovne vyhľadáva trestnú činnosť, ako aj fyzické ataky. Ústavom na výkon väzby a Ústavom na výkon trestu odňatia slobody Košice je zas tento obžalovaný hodnotený skôr pozitívne s tým, že mu nebol uložený žiaden disciplinárny trest a ani žiadna disciplinárna odmena. Tento obžalovaný bol do času rozhodovania súdu v tejto trestnej veci dohromady 18-krát priestupkovo postihnutý; a to sedemkrát za priestupky proti občianskemu spolunažívaniu, päťkrát za priestupky proti majetku, trikrát za priestupky na úseku cestnej premávky, raz za priestupok proti verejnému poriadku a jedenkrát za priestupok na úseku verejného zdravotníctva. Z odpisu registra trestov, ako aj z pripojených spisov tunajšieho súdu plynie, že tento obžalovaný bol doposiaľ sedemkrát súdne trestaný. Z trestnej minulosti menovaného treba poukázať na odsúdenie trestným rozkazom tunajšieho súdu sp. zn. 13T/29/2022, zo dňa 06.05.2022, s právoplatnosťou dňa 03. 06. 2022, za trestný čin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g), ods. 2 písm. b) Trestného zákona, za ktorý trestný čin bol tomuto obžalovanému uložený trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov nepodmienečne s tým, že tento trest obžalovaný vykonal dňa 30. 04. 2023. Je teda namieste považovať ho za špeciálneho recidivistu krátko po výkone celého uloženého trestu odňatia slobody.

K osobám oboch odvolateľov možno pripomenúť, že znalec T. Q. vo svojom znaleckom posudku na obžalovaného C. D. u tohto obžalovaného takisto zistil len príležitostné požívanie alkoholických nápojov, pričom u tohto obžalovaného ani nezistil prítomnosť známkov závislosti od alkoholu, či od iných návykových látok, nezistil u neho či už duševnú chorobu alebo duševnú poruchu, pre ktorú by bolo indikované navrhnuť mu ochrannú liečbu. V znaleckom posudku, týkajúcom sa obžalovaného A. B.,

uviedol, že tento príležitostne užíva alkoholické nápoje, avšak ešte bez známkov závislosti s tým, že požitie alkoholu bolo u tohto obžalovaného prítomné aj v čase skutku. V prípade skutku 3/ rozsudku znalec dospel k záveru, že tento obžalovaný bol schopný rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania, teda jeho rozpoznávacie schopnosti boli zachované v celom rozsahu. V prípade tohto skutku ovládacie schopnosti obžalovaného boli znížené iba nepodstatnou mierou. Znalec ešte doplnil, že obžalovaný chápe zmysel trestného konania a že u neho nezisťuje závislosť od alkoholu, či od iných návykových látok. Pobyt obžalovaného na slobode z psychiatrického hľadiska nie je, podľa názoru tohto znalca, nebezpečný. Keďže u obžalovaného nezistil tento znalec známky závislosti od alkoholu, či od iných návykových látok, tento znalec nezistil ani duševnú poruchu, či chorobu, nebolo u tohto obžalovaného, podľa názoru tohto znalca, ani indikované nariadenie ochranného liečenia.

Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia plynie, že okresný súd hodnotil zistené skutočnosti tak, že posudzoval zákonné hľadiská uvedené v § 34 Trestného zákona.

So závermi súdu prvého stupňa pri ukladaní trestu sa odvolací súd stotožnil len čiastočne, nakoľko prihliadal na zmenu právneho stavu a z tohto hľadiska potom uložil primerané tresty sám.

Pokiaľ ide o napadnuté výroky o trestoch, s prihliadnutím na povahu odvolacích námietok a aktuálny právny stav, považuje odvolací súd za potrebné uviesť nasledovné skutočnosti.

Z požiadavky primeranosti trestu jednoznačne vyplýva zákaz akéhokoľvek exemplárneho trestania. Trestnú represiu je preto nutné uplatňovať len v nevyhnutne nutnej miere. Trest nesmie byť prejavom neprimeraného inštitucionalizovaného násillia spoločnosti voči jednotlivcovi. Trest, ktorým štát a spoločnosť reaguje na spáchaný trestný čin ako na nespravodlivé konanie, by mal nespravodlivosť spôsobenú trestným činom napraviť, a nie ešte viac rozmnožiť. Neprimeraný trest nemožno považovať za spravodlivý, spravodlivým je vždy len primeraný trest. Neprimerane prísne (ale samozrejme i neprimerane mierne) tresty pôsobia škodlivo na páchatel'a i spoločnosť. U verejnosti môžu neprimerané tresty vyvolať súcit s páchatel'om, či ohroziť jej dôveru v spravodlivé rozhodovanie súdu, či jej dôveru v súdnu moc ako celok. U páchatel'a neprimerane prísne tresty vedú k zatrpknutosti, pretože takéto tresty páchatel' oprávnenne nemôže považovať za spravodlivé. Páchatel' je súdom odsudzovaný za nespravodlivosť (bezprávie), ktoré trestným činom spáchal, a preto má právo očakávať spravodlivosť zo strany súdu. Primeranosť trestu je zároveň nevyhnutným predpokladom dosiahnutia výchovných účinkov trestu, keďže nevyhnutným predpokladom prevýchovy páchatel'a je jeho akceptovanie trestu ako spravodlivého následku jeho protiprávneho konania, pričom v prípade nespravodlivého trestu k takejto akceptácii trestu zo strany páchatel'a pochopiteľne nemôže dôjsť. Spravodlivosť trestu tak možno považovať aj za predpoklad prerastania represívneho pôsobenia trestu do pôsobenia výchovného. / Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. PL. 106/2011/

Účelom trestu je ochrana spoločnosti pred páchatel'om trestného činu, vyjadrená vo forme represie. Cieľom uplatňovania tejto zásady je uložiť páchatel'ovi trestného činu trest, ktorý by mal byť určitou formou odplaty spoločnosti, a to vo forme ujmy na osobnej slobode majetkových alebo iných právach odsúdeného, ktorú môže uložiť len súd podľa Trestného zákona za spáchaný trestný čin, pričom ujma nie je účelom trestu, ale iba prostriedkom, ako ho dosiahnuť. Okrem odplaty odsúdenému ide spoločnosti vo vyjadrenom treste aj o jej ochranu, teda o zabránenie v páchaní trestnej činnosti a samozrejme o prevenciu, a to v podobe individuálnej prevencie, t. j. pôsobenia na odsúdeného sankciou tak, aby v budúcnosti viedol riadny život, ako aj vo forme generálnej prevencie, t. j. pôsobenia trestu smerom k ostatným členom spoločnosti tak, aby jednoznačne vnímali, že za porušovanie spoločenských pravidiel môžu byť odsúdení a tiež vyjadrenie morálneho odsúdenia páchatel'a. Zásadu personalit'y trestu vyjadrenú v ustanovení § 34 ods.3 Trestného zákona skutočne nemožno chápať absolútne a aplikovať ju izolovane a extenzívne od ostatných zásad ukladania trestov. Napadnutý výrok o treste ale nevychádza z takého absolútneho chápania danej zásady. Naopak, zohľadňuje všetky zákonné skutočnosti významné pre spravodlivé rozhodnutie o treste.

Bolo potrebné zohľadniť ustanovenie § 2 ods. 1 Trestného zákona, podľa ktorého trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší.

Podľa § 34 ods. 1, 3, 4 Trestného zákona v znení platnom a účinnom v čase spáchania trestného činu, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 34 ods. 1, 3, 4 Trestného zákona v znení platnom a účinnom ku dňu rozhodovania odvolacieho súdu, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, na jeho správanie po spáchaní trestného činu, najmä na jeho úsilie o náhradu škody a odstránenie škodlivého následku trestného činu a na úsilie páchatela o dosiahnutie urovnania s poškodeným, ako aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu. Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadne aj na to, že páchatel trestného činu získal alebo sa snažil získať trestným činom majetkový prospech; ak tomu nebránia majetkové alebo osobné pomery páchatela alebo to nebude na ujmu náhrady škody alebo odstránenia škodlivého následku trestného činu, uloží mu s prihliadnutím na výšku tohto majetkového prospechu niektorý trest, ktorým ho postihne na majetku, a to buď ako samostatný trest alebo popri inom treste, pričom zväží najmä uloženie peňažného trestu. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne aj na práva a právom chránené záujmy osôb poškodených trestným činom, ako aj osôb, ktoré boli dotknuté škodlivým následkom trestného činu.

Z predloženého spisu vyplynulo, že podľa § 257 ods. 7, ods. 8 Trestného poriadku, okresný súd prijal vyhlásenie obžalovaného A. B. vo vzťahu k výroku o vine k skutku 1/ obžaloby s tým, že dokazovanie ohľadne viny sa nevykoná, vykoná sa len dokazovanie ohľadne výroku o treste a výroku o náhrade škody. V prípade obžalovaného C. D. prijal jeho vyhlásenie o vine tak vo vzťahu k výroku o vine k skutku 1/ ako aj k skutku 2/ obžaloby s tým, že dokazovanie ohľadne viny sa nevykoná, vykoná sa len dokazovanie ohľadne výroku o treste a výroku o náhrade škody.

Odvolací súd nezistil, že by v tomto postupe okresný súd pochybil pri prijatí vyhlásenia o vine menovaných obžalovaných, a tak bolo namieste toto prijatie zohľadniť v ich prospech v situácii, že aktuálne už neplatí režim § 38 ods. 4 Trestného zákona použitého v znení platnom a účinnom súdom prvého stupňa.

Zo stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27.06.2017 sp. zn. Tpj 55/2016 /publikovanom pod R44/2017/, na zjednotenie v otázke možnosti/nemožnosti priznania poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. n) a písm. l) Trestného zákona v prípade prijatia vyhlásenia obžalovaného o uznaní viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/ alebo písm. c) Trestného poriadku vyplýva, že samotné priznanie sa obžalovaného nie je poľahčujúcou okolnosťou podľa § 36 písmeno n) Trestného zákona, a to z dôvodu nemožnosti zohľadňovania rovnakej okolnosti duplicitne (viacnásobne), vyplývajúcej z ustanovenia § 38 ods. 1 Trestného zákona. Zároveň je poukazované na to, že aby bolo možné zohľadniť v prospech páchatela (procesne ako obvineného) aj poľahčujúcu okolnosť podľa písmena n) naposledy označeného ustanovenia, musí k samotnému priznaniu sa pristúpiť uvedenie údajov, ktoré umožňujú vytvoriť si komplexnejší obraz o okolnostiach činu, o účasti ďalších osôb na jeho spáchaní, poprípade aktívna účasť obvineného na iných dôkazných úkonoch, než je jeho výsluch (rekonštrukcia, vyšetrovací pokus, preverka výpovede na mieste činu) a že taká súčinnosť musí byť poskytnutá orgánom prípravného konania, nakoľko už tie musia objasniť čin (a to aj procesným dokazovaním, vedeným v zmysle § 2 ods. 10 Trestného poriadku, nie len „operatívne“) do tej miery, aby mohla byť podaná obžaloba alebo návrh na schválenie dohody o vine a treste a že súd potom prejednáva vec ako spor medzi obžalobou a obhajobou, podľa zásad kontradiktórneho procesu. Zároveň sa poukazuje na to, že zdvojené (ďalšie) použitie určitej (faktickej) okolnosti ako (právne) poľahčujúcej (alebo prítiažujúcej) okolnosti, je teda podmienené určitým obsahovo - novým prvkom, ktorý presahuje podstatu prvého z oboch posúdení alebo musí ísť o dve rôzne faktické okolnosti.

Odvolací súd zistil, že v danom prípade priznanie menovaných obžalovaných (vrátane vlastnej, v podstate usvedčujúcej vyššie uvedenej výpovede obžalovaného A. B.) spolu s ľútosťou prejavenu na hlavnom pojednávaní viedlo k výraznému urýchleniu trestného konania. V konečnom dôsledku to znamenalo zásadne urýchlené dosiahnutie účelu trestného konania, ktorým je odhalenie trestných činov a ich páchatel'ov a spravodlivé potrestanie páchatel'ov týchto odhalených trestných činov. Bolo tak potrebné zohľadniť vyššie uvedené ohľadne ich vyhlásenia o vine vo vzťahu k § 39 ods. 1 Trestného zákona v zmysle § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam.

V rámci relevantných skutočností pre ukladanie spravodlivého trestu odvolací súd zohľadnil v neprospech oboch odvolateľov spôsobený následok, spôsob spáchania trestného činu, prevahu prirážajúcich nad poľahčujúcimi okolnosťami, ako aj to, že ide o recidivistov, ktorí spáchali úmyselnú trestnú činnosť z osobného prospechu. To vyžadovalo uložiť im tresty odňatia slobody spojené s priamym výkonom v príslušnom ústave na výkon trestu, a to aj napriek tomu, že im inak uložil tresty odňatia slobody vo výmere, ktorá by pri absencii uvedených skutočností, ktoré boli v ich neprospech, dovoľovala aj uloženie trestu odňatia slobody bez priameho výkonu, teda s podmieneným odkladom výkonu trestu.

Odvolací súd v záujme uloženia primeraného trestu dospel k záveru, že zákonným, odôvodneným, primeraným, a teda spravodlivým trestom je trest odňatia slobody vo výmere, ako obžalovanému A. B. a obžalovanému C. D. uložil v tomto rozsudku.

Pri rozhodnutí o spôsobe výkonu tohto trestu sa odvolací súd stotožnil s hodnotením podaným už súdom prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku, a tak na tieto dôvody odkazuje. Rovnako to platí aj o skutočnosti, že v prípade obžalovaného C. D. išlo o trest súhrnný, ukladaný za viac prečinov. Len pre úplnosť možno spomenúť, že nakoľko skutky v prejednávanej trestnej veci, a to konkrétne pod bodom 1/ rozsudku, obžalovaný C. D. spáchal dňa 28.08.2023 vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona; a skutok pod bodom 2/ tohto rozsudku zas dňa 14.08.2023 samostatne, je tak nesporné, že oboch týchto žalovaných skutkov sa tento obžalovaný dopustil ešte pred doručením trestného rozkazu Okresného súdu Vranov nad Topľou, č. k. 13T/52/2023-100 zo dňa 26.09.2023, ktorý bol obžalovanému doručený dňa 06.10.2023. Z toho potom plynie dôvodnosť a zákonnosť postupu podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona podľa zásad § 41 ods. 1 Trestného zákona.

Na základe vyššie uvedených dôvodov potom napadnutý rozsudok vo výroku o trestoch uložených odvolateľom zrušil a rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.